

- 1. Powiązania widokowe**

 - 1. Granica opracowania
 - 2. teren objęty koncepcją zagospodarowania
 - 3. minimalny zakres opracowania graficznego
 - 4. Obszary widokowe z terenów sąsiednich
 - 5. Ubytki w planie miejskim
 - 6. Ubytki w planie widokowym
 - 7. Budynki o wyjątkowej architekturze
 - 8. Liczba kondygnacji
 - 9. Miejsce formale ważne
- 2. Relacje z terenami sąsiednimi**

 - 1. Granica opracowania
 - 2. teren objęty koncepcją zagospodarowania
 - 3. minimalny zakres opracowania graficznego
 - 4. Obszary widokowe z terenów sąsiednich
 - 5. Ubytki w planie miejskim
 - 6. Ubytki w planie widokowym
 - 7. Budynki o wyjątkowej architekturze
 - 8. Liczba kondygnacji
 - 9. Miejsce formale ważne
- 3. Zasady obsługi komunikacyjnej (uwzględniające przebudowę centralnego układu komunikacyjnego srodmieścia)**

 - 1. Granica opracowania
 - 2. teren objęty koncepcją zagospodarowania
 - 3. minimalny zakres opracowania graficznego
 - 4. Ubytki w planie miejskim
 - 5. Ubytki w planie widokowym
 - 6. Ubytki w planie widokowym
 - 7. Budynki o wyjątkowej architekturze
 - 8. Liczba kondygnacji
 - 9. Miejsce formale ważne
- 4. Schemat funkcjonalno-przestrzenny**

 - 1. Granica opracowania
 - 2. teren objęty koncepcją zagospodarowania
 - 3. minimalny zakres opracowania graficznego
 - 4. Obszary widokowe z terenów sąsiednich
 - 5. Ubytki w planie miejskim
 - 6. Ubytki w planie widokowym
 - 7. Budynki o wyjątkowej architekturze
 - 8. Liczba kondygnacji
 - 9. Miejsce formale ważne

- ZAGOSPODAROWANIE TERENU**
- SKALA 1:250**
- LEGENDA**
- 1. Granica opracowania
 - 2. teren objęty koncepcją zagospodarowania
 - 3. minimalny zakres opracowania graficznego
 - 4. Obszary widokowe z terenów sąsiednich
 - 5. Ubytki w planie miejskim
 - 6. Ubytki w planie widokowym
 - 7. Budynki o wyjątkowej architekturze
 - 8. Liczba kondygnacji
 - 9. Miejsce formale ważne
- PRZĘKROJ A-A**
- PRZĘKROJ B-B**

- 1. Powiązania widokowe**
- 1. Granica opracowania
 - 2. teren objęty koncepcją zagospodarowania
 - 3. minimalny zakres opracowania graficznego
 - 4. Obszary widokowe z terenów sąsiednich
 - 5. Ubytki w planie miejskim
 - 6. Ubytki w planie widokowym
 - 7. Budynki o wyjątkowej architekturze
 - 8. Liczba kondygnacji
 - 9. Miejsce formale ważne
- 2. Relacje z terenami sąsiednimi**
- 1. Granica opracowania
 - 2. teren objęty koncepcją zagospodarowania
 - 3. minimalny zakres opracowania graficznego
 - 4. Obszary widokowe z terenów sąsiednich
 - 5. Ubytki w planie miejskim
 - 6. Ubytki w planie widokowym
 - 7. Budynki o wyjątkowej architekturze
 - 8. Liczba kondygnacji
 - 9. Miejsce formale ważne
- 3. Zasady obsługi komunikacyjnej (uwzględniające przebudowę centralnego układu komunikacyjnego srodmieścia)**
- 1. Granica opracowania
 - 2. teren objęty koncepcją zagospodarowania
 - 3. minimalny zakres opracowania graficznego
 - 4. Ubytki w planie miejskim
 - 5. Ubytki w planie widokowym
 - 6. Ubytki w planie widokowym
 - 7. Budynki o wyjątkowej architekturze
 - 8. Liczba kondygnacji
 - 9. Miejsce formale ważne
- 4. Schemat funkcjonalno-przestrzenny**
- 1. Granica opracowania
 - 2. teren objęty koncepcją zagospodarowania
 - 3. minimalny zakres opracowania graficznego
 - 4. Obszary widokowe z terenów sąsiednich
 - 5. Ubytki w planie miejskim
 - 6. Ubytki w planie widokowym
 - 7. Budynki o wyjątkowej architekturze
 - 8. Liczba kondygnacji
 - 9. Miejsce formale ważne

Kreując nową przestrzeń, starano się podporządkować ją najbardziej charakterystycznym elementom kojarzonym z miastem (WYSPIA, PLAZA, WODA), oraz kompozycji całości wynikającej z układu ulic, powiązań z wodą. Użytkownik zagospodarowania powinien być odporny i elastyczny, wszystkie te elementy. Ważnym punktem stał się kierunek, który należy pokonać, aby przedostać się na plac, kierunek, który miał stać się kresostupem naszego założenia, ciekawy kompozycyjnie, ale równocześnie dobrze komunikujący poszczególne rejonu placu, ulic. Główne założenie kompozycyjne to pierwszy trakt przebiegający plac w kierunku północno-zachodnim oraz sfery "zaczepione" na nim. Założenie podziału przestrzeni placu na poszczególne sfery organizuje go, pozwala na odwołanie przestrzeni "tylko dla siebie". Praktycznie do każdej jego części wprowadzamy jesteśmy z głównego traktu. Przerzucenie "traktów" rozprężają i kładą założenie. Sam trakt jest czynny w rodzaju pomostu przerzuczonego nad wodą. W tej części placu jesteśmy nakierowywani. Odmieną funkcję pełni druga część placu - pomyślana jako przestrzeń otwarta, daje możliwość swobodnego przemieszczania się w dowolnym kierunku. Przestrzeń publiczna ma za zadanie "wciągnąć" miasto do środka, na prowadzić nas w kierunku najbardziej wartościowych elementów otaczających przestrzeń placu. Główny kierunek naprowadza na budynki porządku, zaś jeśli spojrzymy za siebie, jesteśmy w stanie zobaczyć stali przybłądów do muru Szwajcarii. Korzystnie konkurujemy, również niezwykle ważnym, jest widok na Kościół. Podkreśla go kształt posadzki, forma akcentu architektonicznego w formie wielopunktowej kaskady utworzonej na przemian z wody i słupów informacyjnych oraz aranżacji przestrzeni publicznej pełniące funkcję przystanku. Dzięki wprowadzeniu w posadzkę dodatkowych linii wykonanych z innego rodzaju materiału jeszcze mocniej podkreślimy główne osie kompozycyjne. Materiał, z którego wykonano nawierzchnię sfery miejskiej, to płyty betonowe w kolorze szarym. Ten rodzaj nawierzchni odpowiada przestrzeni, nie przyciąga uwagi. Linia może przyciągnąć jedynie linie kompozycyjne poprowadzone w tej przestrzeni. To właśnie one mają naprowadzić nas na elementy, które powinniśmy zobaczyć, pokazać to, co jest najbardziej wartościowe pod względem architektonicznym i widokowym. Linie wprowadzone w posadzkę sfery miejskiej mają dodatkowo uprządkować przestrzeń. Należy czuć, że woda, że każda osoba widokowa została domknięta jakimś charakterystycznym elementem. Najbardziej widocznym pozostaje element dominujący, akcentu przestrzennego, ale nie wolno zapomnieć o innych elementach takich jak przestrzenie zielone, fontanny, czy forma przystanku autobusowego. Sposób w jaki rozplanowano tą przestrzeń pozwala na swobodną aranżację sceny bądź straganów. Niezagospodarowane puste przestrzenie w elewacjach placu zostały zamienione dzięki zlokalizowaniu szeregu domów betonowych z zielenią wysoka. Ściana zieleni, która tu powstanie, uzupełni blanka miejską, nie ingerując w konkretne działy budowlane. Zielona pierzeja w wyraźny sposób zdefiniuje granice placu. Podział na dwie główne sfery pozwolił na uporządkowanie przestrzeni, a odczucia widokowe oraz podziału na kompozycyjnych pomogło w powiązaniu Placu Wolności z sąsiednimi ulicami i Placem Stowiańskim. Sfera wypoczynkowa (L) Aby zapewnić kameralność tego wnętrza plac został w tym miejscu obniżony względem otaczającego terenu o 50 cm, nadmiar ziemi wykorzystano do wymodelowania zielonych terenów otoczonych betonowymi murkami. To tutaj zostaje wprowadzony, za pomocą wodotrysków i bliskości ciekła wodnego, korzystny mikroklimat. Woda wypływać będzie z szeregu fryskaczy Kraja, min. przestrzeń do zabawy dla dzieci z dla dorosłych przebiegająca brzo, jak północną latwą w miejscu. W lecie many fontanne chłodząca przestrzeń granitowej posadzki, zaś zimą staje się ona lodowiskiem. Elementy charakteryzujące tą przestrzeń zawierają przenośne miejsc, z których znane jest Szwajcarii. W tej części chcemy stworzyć coś w rodzaju plaży miejskiej - czyli miejsce gdzie można nie tylko posiedzieć i odpocząć, lecz również, leżąc, opalać się nad wodą. W cieniu parasoli, które tutaj pełnią rolę małej architektury, będą słońce dorosli i dzieci. Atrakcyjne, indywidualne rozwiązanie układu wodnego, z ukomponowanymi drewnianymi siedziskami - leżankami, drewnianymi pomostami, ma kojarzyć się z plażą i wypoczynkiem. Nawierzchnia, na której umieszczono ławki - leżaki i parasole wykonana jest materiałem nawiązującym do piasku morską, ale jednocześnie jest to nawierzchnia niezwykle twarda w utrzymaniu. Do naszej sfery odpoczynku prowadzi pomost, ale możemy do niej się dostać również bezpośrednio z terenu poprzez farasowe ukształtowanie terenu. Na tych terenowych schodach rozmieszczono siedziska drewniane, które spełniają także rolę leżanek. W tej sfery mamy również miejsce typowe do spotkań osób starszych, sfery wśród drzew i plaży, zapewnijając widcie schronienie przed słońcem i zapewniając rozrywkę w postaci stołów do szachów. Tutaj można zatrzymać się na dłuższą chwilę i odpocząć. Tutaj można odpocząć w cieniu drzew. Tutaj na trawie jest przestrzeń pod stołami w bliskim kontakcie z wodą. Kamienne płyty granitowe to główny akcent materiałowy sfery wypoczynkowej.

1. Powiązania widokowe

- 1. Granica opracowania
- 2. teren objęty koncepcją zagospodarowania
- 3. minimalny zakres opracowania graficznego
- 4. Obszary widokowe z terenów sąsiednich
- 5. Ubytki w planie miejskim
- 6. Ubytki w planie widokowym
- 7. Budynki o wyjątkowej architekturze
- 8. Liczba kondygnacji
- 9. Miejsce formale ważne

2. Relacje z terenami sąsiednimi

- 1. Granica opracowania
- 2. teren objęty koncepcją zagospodarowania
- 3. minimalny zakres opracowania graficznego
- 4. Obszary widokowe z terenów sąsiednich
- 5. Ubytki w planie miejskim
- 6. Ubytki w planie widokowym
- 7. Budynki o wyjątkowej architekturze
- 8. Liczba kondygnacji
- 9. Miejsce formale ważne

3. Zasady obsługi komunikacyjnej (uwzględniające przebudowę centralnego układu komunikacyjnego srodmieścia)

- 1. Granica opracowania
- 2. teren objęty koncepcją zagospodarowania
- 3. minimalny zakres opracowania graficznego
- 4. Ubytki w planie miejskim
- 5. Ubytki w planie widokowym
- 6. Ubytki w planie widokowym
- 7. Budynki o wyjątkowej architekturze
- 8. Liczba kondygnacji
- 9. Miejsce formale ważne

4. Schemat funkcjonalno-przestrzenny

- 1. Granica opracowania
- 2. teren objęty koncepcją zagospodarowania
- 3. minimalny zakres opracowania graficznego
- 4. Obszary widokowe z terenów sąsiednich
- 5. Ubytki w planie miejskim
- 6. Ubytki w planie widokowym
- 7. Budynki o wyjątkowej architekturze
- 8. Liczba kondygnacji
- 9. Miejsce formale ważne

